

Нам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Редкація і Адміністрація:
"Свобода", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

PIK LXXXV. Ч. 7. ДЖЕРСІ СІТІ І НЬО ЙОРК, СЕРЕДА, 11-го СІЧНЯ 1978 ЦЕНТИВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. WEDNESDAY, JANUARY 11, 1978 No. 7. VOL. LXXXV.

НАЦІОНАЛЬНИЙ ДАТОК ДО УНФОНДУ УККА 1977- ДЛ ДОСЯГНЕННЯ ЗБІРКОВОЇ МЕТИ ПОТРІБНО ЩЕ \$ 25,570

МЕТА ЗБІРКИ.....	\$ 150,000.00
До 31-го грудня 1977 зібрано.....	107,070.00
Від 1-го 7-го січня влинуло.....	17,360.00
Стан збірки в дні 7-го січня 1978.....	124,430.00
Для досягнення збіркової мети до 14-го січня 1978 треба ще зібрати.....	\$ 25,570.00

На зібрану протягом останнього тижня суму скла-
лись впливи від:

Відділ УККА Південно-Східного Мічигену \$ 2,000.
УНСоюз (збірка на Бюро у Вашингтоні) — \$ 1,133.
Кредитова кооператива „Самопоміч“ в Нью-Йорку (на
Бюро у Вашингтоні) — \$ 1,000. І. Петрів (Вест Белмор, Н. Дж.)
— 1,000, по \$ 500: Степанія і Степан Боднарчуки (Нью-Йорк)
та інж. Михайло Шпонтак (Нью-Йорк); \$ 400 — Централь-
на СУА та по \$ 200: Теодор Джус (Вест Айсліп, Н. Й.) і
Даніел Зелем.

З уваги на те, що зближається завершення збірки
Національного Датку до Українського Народного Фонду
УККА за 1977-й рік, що буде 14-го січня 1978, „Свобода“
тепер уже кожного дня подаватиме повідомлення з Канцеля-
рії УККА про впливи та кожноточний стан збірки.

Українці в Чикаго під час Свята Державности вшанують сенатора Дола

Чикаго. (М.К.) — Це вже
належить до традиції цієї
великої української метро-
полії, що під час щорічного
святкування роковин про-
голошення державної
незалежності і соборності
Української Народної
Республіки, що його
владштує місцевий Відділ
УККА, вшановується як
„Мужа Року“ того з амери-
канських політичних діячів,
який протягом року
найбільш активно виступав
в обороні прав і прагнень
українського народу до волі
і незалежності. Досі таки-
ми „Мужами Року“ були
відзначені і вшановані кон-
гресмен Едвард Дервінські,
президент Джералд Форд і
св. п. мейор Деллі. Цього
року таким „Мужем Року“
буде відзначений сенатор
Боб Дол за його виступи в
обороні людських прав та в
обороні дисидентів в
Советському Союзі взагалі,
а українців зокрема. Відзна-
чення відбудеться під час
Свята Державности, що

Сен. Боб Дол

Його влаштує місцевий
Відділ УККА під голову-
ванням ред. М. Панасюка у
формі Святочного Бенкету
в неділю, 22-го січня 1978 р.
в бенкетовій залі готелю
Пік-Конгрес в год. 3-й по
полудні та з відповідною
святочною і мистецькою
програмою.

60-ліття Української Державности в Сиракузах

Сиракузи, Н.Й. (М.Л.) —
Тут продовжується запо-
падлива підготовка до юві-
лейного відзначення 60-літ-
тя Української Незалежності
і Державности, яке від-
будеться у формі бенкету в
репрезентативному Сира-
куз-Готелі 22-го січня ц.р. о
год. 5-й по пол., з участю
визначних представників
федерального, стейтвого і
комунального урядів та ре-
презентантів Повневолюних
Націй.
Це наше ювілейне націо-
нальне свято влаштує міс-
цевий Відділ УККА у спів-
праці всіх місцевих церков-
них і громадських органі-
зацій.
Головними промовцями

будуть: д-р Аскольд Лозин-
ський з Нью-Йорку — в укра-
їнській і проф. д-р А. Буска-
рен в англійській мовах.
Спільну прокламацію
Ювілейного Дня Україн-
ської Незалежності підпи-
суть посади міста і пові-
товий староста на оч. усіх
учасників імпрези.
Два місцеві федеральні
конгресмени, один стейт-
овий сенатор, посади мі-
ста, повітовий староста та
один професор коледжу й
автор будуть відзначені
грамотами заслуги.
В рамках бенкету буде
мистецька програма, а по
бенкеті танковий вечір для
молоді та учасників імпре-
зи.

Проф. д-р Олена Сидоренко- Квірмбах взяла участь у Міжнародній Конвенції

(УААУП). — Проф. д-р
Олена Сидоренко-Квірм-
бах, визначний спеціаліст-
музикознавець, що викла-
дає тепер в Американській
Музичній Консерваторії в
Чикаго, була делегаткою
ЗСА на Міжнародній
Конвенції широкого за-
вдання й авторитетної організації
„Партнерів о дн Америкас“,
в якій вона є координато-
ром для справ культурного
обміну між країнами
Південної й Центральної
Америки та поодинокими
стейтськими „партнерами“
З'єднаних Штатів Амери-
ки.

Потім вони мали
надзвичайно цікаву екскур-
сію на північ країни до міста
Сантьяго, де оглянули като-
лицький університет, шпи-
таль для дітей і велику
виробничу роуму.

12-ГО СІЧНЯ: ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОЇ СОЛІДАРНОСТІ

ЗАКЛИК

ПЛАСТ

СУМА

ОДУМ

Ідучи за закликом українського політв'язня-патріота
Вячеслава Чорновола відмічати день 12 січня як День Со-
лідарности з Нескореною Україною, зокрема з тими, які
караються по советських тюрмах, концентраційних
таборях і психушках, звертаємося знову до батьків україн-
ської молоді, до самої молоді і цілого українського
громадянства в ЗСА відзначити день 12-го січня 1978-го
року одноденною голодівкою і писанням петицій. В такий
спосіб ми у вільному світі прилучимося до тих, які в ім'я
любови віддали все для Батьківщини. Тому закликаємо,
щоб:

1. Батьки і виховники пояснили молоді причину від-
значування цього Дня.
2. Перевести цей День Солідарности у можливій в
данних обставинах формі (голодівка, відмовлення собі при-
смирности, відповідан пропаганда у своєму оточенні тощо).
3. Вияснити у своєму докіллі причину такого способу
відзначення Дня Солідарности.
4. Заохотити всю українську молодь і все українське
громадянство вклячатися в цю акцію.
5. Самому писати і допомогти молоді у писанні в
цьому дні листів до преси, сенаторів, конгресменів, стей-
твових законодавців і до Білого Дому, звертаючи увагу на
важливість цього Дня, яка полягає в тому, що українські
політв'язні жертвують своє життя в обороні національних,
політичних, релігійних і загальнолюдських прав, оборона
яких стала складовою частиною політики Уряду
президента Джиммі Картера.
6. Писати листи з побажаннями для українських
політичних в'язнів і вислати їх на адреси офіційних пред-
ставництв Советського Союзу у ЗСА.

Закликаємо всю українську молодь і все наше
громадянство прилучитися в день 12-го січня 1978-го року
до новонародженої традиції і в цей День Солідарности
доказати ділом нашим сестрам і братам в Україні, що вони
не самі у їхніх змаганнях за волю, справедливість і поща-
нування всіх прав людини.

Голова Крайової Пластової Старшини,
пл. сен. Андрій Мицько
Голова Крайової Управи СУМА,
Мирислав Шмигель
Голова Крайової Ради ОДУМ
Віктор Войтихів

Американські студенти подивляють дисидентський рух в СССР

„Погляди студентів на
дисидентів в СССР“ — це
30-сторінкова публікація,
яка містить у собі видержки
(уризки) з письмових екза-
менаційних робіт студентів
Університету Північного
Колорадо після прослухан-
ня спеціального курсу, що
його дав минулої весни д-р
Іван Овечко, професор того
університету. На курсі, що
мав назву „Сучасні дис-
идентські рухи в СССР“, бу-
ло 35 студентів.
Хоч д-р І. Овечко не ви-
кладав і не викладає ніяких

політичних наук, а тільки
чужі мови й літературу, цей
курс через свою унікаль-
ність був дуже радо затвер-
джений адміністративно-
академічним комітетом, а
після закінчення курсу він
був оцінений студентами
дуже високо: 92% студентів
дали йому оцінку „ексе-
лент“, а решта „добре“ і
„дуже добре“. Деякі студен-
ти навіть дописали в анке-
тах так: „За три місяці
курсу я пізнав СССР біль-
ше, ніж за всі роки перед“
(Закінчення на ст. 6-й)

Павло Плішка виступить в Ірвінгтоні на концерті в Роковини Державности

Ірвінгтон (Р. С.). — Со-
ліст Метрополітен Опері,
бас Павло Плішка, який
згідно із оцінкою „Нью-
Йорк Дейлі Ньюс“ є „одним
із найбільш шанованих
співаків оперної сцени“,
визме участь як гість-соліст
у влаштуваному тут
Святковому Концерті в
роковини проголошення
Самостійности і Соборнос-
ти Української Держави.
Цей концерт відбудеться
в неділю, 22 січня 1978 р., о
год. 4-й по полудні в залі
Ірвінгтон Гай Скул, Клін-
тон евеню, Ірвінгтон, Н.
Дж.

Павло Плішка
народився саме Павло
Плішка.

Вслід за участю П.
Плішки у концерті-бенефіс-
ній для церкви св. Юра в Нью-
Йорку, заповідийний тепер
Його виступ показує, що цей
визначний артист — зірка
Метрополітальної опері,
попри свої часті появи на
світових сценах, бажає теж
навізати тісніший зв'язок
із українською публікою.
Співак є українського похо-
дження і, як писала вже
Галина Перожа-Смідак в
„Українському Тижневи-
ку“, Його лід та бабця
емігрували з України, щоб
поселитися в стейті
Пенсильванія околи 1910
року. У цьому ж стейті в
Олд Фордж, 1941 року
(Закінчення на ст. 5-й)

ЗАПОВІДАЮТЬ НОВУ ФРАЗУ ДІЯЛЬНОСТІ СОВЕТСЬКИХ ДИСИДЕНТІВ

Москва. — Кореспондент
„Нью Йорк Таймсу“ в Мо-
скві, Дейвід Шпілер, знову
помістив у числі газети з 30-
го грудня 1977 р. довшу
інформацію про дію, вплив
на маси і советську внутріш-
ню та зовнішню політику,
як також занепад у зв'язку з
„видворенням“ і ув'язнен-
ням численних осіб, диси-
дентського руху в Совет-
ському Союзі, праця якого
ще й досі викликає велике
зацікавлення на Заході. Під
теперішню пору, — пише
Шпілер, — діяльність цього
руху дещо припинилась,
або, краще сказати, послаб-
шала, деякі проекти були
підміновані агентами КГБ і
посиленими арештами лі-
дерів цього руху, комуні-
кація між членами руху по-
слабла також з тієї самої
причини.
До дисидентського руху
включилися тепер нові мо-
лоді люди і рух поповняєть-
ся новими членами майже
так скоро, як скоро зни-
кають за ґратами совет-
ських в'язниць і дротами
концтаборів старі члени.
Деякі з дисидентів, а зокре-
ма творці цього руху, як
наприклад, академік Ан-
дрей Сахаров, якого вва-
жають батьком руху спро-
тив в СССР, твердять, що
праця дисидентів ще деякий
час буде продовжуватися у
теперішній послабленій
стадії з огляду на недовід-
ченість нових людей. Ста-
рі ветерани цього руху та-
кож твердять, що було б
помилкою проголошувати
вже сьогоднішній дисидентський
рух в Советському Союзі
мертвим. Найгірше, що мо-
же статися у зв'язку з цією
змінною, це те, що наступить
перерва в діяльності руху,
— період менше координо-
ваної діяльності аж до часу
практичної заправки нових
(Закінчення на ст. 6-й)

Д-р Валентин Турчин прибув до Нью-Йорку на постійне перебування

Нью-Йорк, Н.Й. — Відо-
мий советський дисидент,
перший голова Відділу
Міжнародної Амністії в
Советському Союзі, рес-
пектований у цілому світі
математик і спеціаліст в ді-
лянці комп'ютерів д-р
Валентин Турчин прибув в
четвер, 5-го січня ц.р.,
разом з дружиною Татья-
ною, яка є також математи-
ком, і двома синами, 20-
річним Петром і 16-річним
Димитрієм, до Нью-Йорку,
де він постійно житиме і
займатиметься математич-
ними дослідженнями в Нью-
Йоркському університеті та,
очевидно, обороною прав
людини в Советському Со-
юзі і обороною засуджених
дисидентів, як це він сам
заявляв. Д-р Турчин має
також запрошення на
викладача до Колумбійсь-
кого університету, з чого він
напевно скористає, бо, як це
він заявив кореспонденту на
летовищі Кеннеді, „я го-
товий прийти до праці вже в
понеділок не тільки тому,
що тушу за науковою пра-
цею, але також тому, бо
бажаю познайомитися з
новими винаходами і
уяснити себе“, — сказав
д-р Турчин, звертаючись до
англійськи до д-ра Роберта
Дебара, керівника компю-
терського департаменту в
Нью-Йоркському універси-

теті. На летовищі був також
привітний Чарлз Стернберг,
екзекутивний директор
Міжнародного Рятунково-
го Комітету, який займав-
ся спровадженням д-ра
Турчина до З'єднаних Штей-
тів Америки.
Перебуваючи в СССР, д-
р Турчин не працював ос-
татніх три роки, бувши на
статусі „політичного
безробітця“.
Йому також не дозволено
виймати на тимчасовий
побут до ЗСА з лекціями до
Колумбійського універси-
тету, а коли надійшло друге
запрошення з Нью-Йорку, то
советські чинники погоди-
лись видати Турчинові візу
тільки під умовою, що він
вийде з родинною на постій-
не перебування на Заході
без права повороту до
Советського Союзу. Візу
для родини Турчинів
видано на Ізраїль, помімо
того, що він сам, ані члени
його родини не є жиди.
Д-р Турчин покинув
СССР в жовтні 1977 р. і
дотепер перебував в Європі,
де він давав лекції на кіль-
кох університетах. З
летовища Кеннеді родина
Турчинів переїхала до за-
судженого приготування по-
мешкання на Форест Гіллс
(частина Квінсу), де вони
постійно житимуть.

Міжнародна Ліга для Людських Прав в обороні Левка Лук'яненка

Нью-Йорк. — Комітет
оборони радянських
політичних в'язнів інфор-
мує:
Міжнародна Ліга для
людських прав, організа-
ція, яка має статус не-
урядової організації при
Об'єднаних Націях, почала
кампанію в обороні ареш-
тованого 12-го грудня 1977
року в Чернігові, члена
Українсько-Громадської
Групи для сприяння вико-
нанні Гельсінкських угод,
колишнього політичного
в'язня — Левка Лук'яненка.
Першим кроком Міжнаро-
дної Ліги було призначення
для Лук'яненка адвоката,
який буде співпрацювати з
Комітетом оборони радян-
ських політичних в'язнів.
Левко Григорович Лук'я-
ненко народився 1928 року в
Городнянському районі
Чернігівської області. Брав
участь у Другій світовій
війні. Закінчив юридичний
факультет Московського
державного університету.
Працював спочатку адво-
катом у Львівській області,
потім працював інструкто-
ром райкому КПРС у
Львівській області. Лук'я-
ненко був членом КПРС.
Л. Лук'яненко — один з
членів групи юристів, суд-
над якою відбувся в травні
1961 року у Львові, в буди-
нку в'язниці (КГБ) при закрит-
ті дверей. Лук'яненка за-
суджено спочатку до
розстрілу (кілька місяців
він провів у камері смерт-
ників), згодом розстріл за-
мінено 15 роками позба-
влення волі.
Перебуваючи у Пермсь-
кому таборі ч. 36 перед
перевищенням втруди до
Владимирської тюрми,
Лук'яненко брав участь
майже у всіх таборних ак-
ціях. В січні 1976 року його
звільнено з тюрми а в листо-
паді 1977 р. Лук'яненко
став одним з членів Укра-
їнської Групи сприяння
Гельсінкським угодам. Під
час короткотривалого по-
буту на волі, Лук'яненко
написав відомий есей „Рік
свободи“ (цей есей пере-
кладає на англійську мову
Комітет оборони радян-
ських політичних в'язнів) та
декілька звернень до уряду
СССР та КПРС.

Гелій Снєгірьов відповідає на обвинувачення „Літературної України“

Нью-Йорк. (Пресова Служ-
ба ЗП УГВР). — На Заході
продовжається самвидавний
лист 60-річного українсь-
кого письменника Гелія
Снєгірьова до редакції га-
зети „Літературна Украї-
на“. Лист Снєгірьова
написаний, як відповідь на
фейлетон „Альфос“, на-
друкований у тій газеті 6
вересня 1977 року. Автор
фейлетону нападає на
письменника за авторство
есею „Ненько моя, ненько“,
в якому розповідається про
процес над членами Спілки
Визволення України (СВУ)
в 1930 році в Харкові. Пра-
ця Снєгірьова походить з
видавництва „Сучасність“.
Восени 1977 року Г.
Снєгірьов написав „Відкри-
того листа уряду СССР“, в
якому він зрікся советсь-
кого громадянства, а
раніше, 17 липня 1977 року
він написав листа до Л.
Брежнєва, в якому пропо-
нував широкі реформи в
структурі СССР.
Ранком, 22 вересня 1977
року, після цілоночного
обшуку, органи КГБ
арештували Гелія Снєгі-
рьова і повідомили Його
дружину Галину, що він є
заарештований за „злочин-
ну діяльність проти держа-
ви“.

Щиро Ваш.
Гелій Снєгірьов
П. С. Ледей-ледей не забу-
в. В наступних публікаціях
до мого 60-річчя повідо-
млять, прошу, що в 1956-57
роках ювілей завідував від-
ділом публіцистики і худож-
ної літератури у Вашому
поважному органі. А зго-
дом одержав благословен-
ня достойних вихователів і
все ще виростаю, аж попов'у
т. зв. „номенклатуру ЦК“ з
відповідними характеристиками
і рекомендаціями
„Літературної України“ і
Спілки письменників сів у
крісло головного редакто-
ра Української студії хро-
нікально-документальних
фільмів і працював на тій
відповідальній посаді 7
років.
Г. С.
9 вересня 1977
Київ 33, Тарасівська 8, кв.
43.

Померла св. П. ОЛЬГА БАЛАЦЕНКО

Ірвінгтон. — Минулої не-
ділі, 8-го січня, тут померла
на 75-му році життя св. П.
Ольга Антонівна Бала-
ценко, народжена Заприш-
ка, осиротівши доюю
Нонну та внучку Катерину.
Панахидя були заповіджені
на вівторок і середу, 10 і 11-
го січня в год. 7-й вечора в
похоронному заведенні
Литвина і Литвина в
Ірвінгтоні, а похорон в
четвер, 12-го січня, в год. 8-
й перед полуднем з
української православної
церкви св. Трійці в Ірвінг-
тоні на цвинтар в Бавид
Бруку.

Помер інж. Роман Степаняк

Нью-Йорк. — В понеділок,
9 січня, помер тут нагло на
удар серця на 66-му р.
життя св. п. інж. Роман
Степаняк, колишній ди-
ригент місцевих хорів „Мо-
лода Думка“ і „Жайворонки“
та відомий громадський ді-
яч. Покійний осиротів дру-
жину Дарію і дітей Лідію,
Юрія, Марту і Володимирів
з родинами, ближчу і даль-
шу родину у вільному світі
та в Україні. Час і місце
похоронів у цій хвилині ще
не визначені.

Соліст Київської опери Анатолій Соловяненко співатиме 14 січня в Метрополітальній Опері

(А. Б.). — Нещодавно на-
спіла вістка, що дирекція
Метрополітальної опери
запросила головного тено-
ра Київської опери Анато-
лія Соловяненка відспівати
у грудні цього сезону партію
італійського співака в
опері „Дер Розенкавалір“
Ріхарда Штрауса. Партія
сама собою маленька і по-
дія ця могла б пройти неза-
мітно, коли б не повідом-
лення адміністрації Метро-
політальної опери, що вже
14-го січня цього року Со-
лов'яненко співатиме одну з
головних партій — Турду
в опері „Кавалерія Рустіка-
на“ Маскані. Такий скок з
незамітної до головної ролі
напротязі декількох дослід-
но тижнів, і то в Метрополі-
тальній опері, — явище
далеко небуденне, прямо
карколомне.

Анатолій Соловяненко

Анатолій Соловяненко
народився 1932-го року в
Донбасі сином шахтаря.
Вчився в Технологічному
інституті, де здобув звання
інженера, а згодом навчав у
тому інституті студентів.
Принатіжно приятелі
звернули увагу на Його
голос, він почав брати
участь у конкурсах, — і так
порядком конкурсу дійс-
но в Італію, де студіював
спів 1963-64 рр. Від того
часу шлях Соловяненка
лішов стрімко вгору, і сьо-
годні він вже має за собою
великий досвід і стаж: спі-
вав він партії Манріко в
„Трубадурі“, Едгара в
„Лючі ді Ламмермур“, Гер-
цога в „Ріголетто“, Фав-
ста у „Фаусті“ Гуно, Аль-
фреда у „Травіаті“, Тавара-
досі в „Тосці“, Рудольфа
в „Богемі“, Андрія у „Запо-
рожці за Дунаєм“ — і це
далеко не все.
Після такого драматич-
ного успіху цього сезону, є
надія, що Анатолій Соло-
вяненко приїде ще на
слідуючий сезон (зімню
1978-79 р.), щоб кількакрат-
но виступити в ролі
Таварадосі в „Тосці“.

СВОБОДА SVOBODA

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право вилучати матеріали, порушувати тільки ті, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши за адресою конверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНСоюзу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Советський протинаступ

У зв'язку з відзначенням 30-річчя Декларації Прав Людини, прийнятої в 1948 році Генеральною Асамблеєю Організації Об'єднаних Націй, у советській пресі появилось багато статей на цю тему, у яких зокрема повідомляється, що Советський Союз і країни "соціалістичної співдружності", внесли чималий вклад праці і старань, щоб права людини були забезпечені і пошановані у цілому світі та щоб Декларація ООН не залишилася тільки пустим звуком, а виконувалася членськими державами на практиці. З цієї зливи советського пропагандистського матеріалу читач довідується, що це, мовляв, під безпосереднім впливом, а в деякому випадку також і тиском Советського Союзу й інших соціалістичних країн, були, як твердять советські пропагандисти, привнесені політичні, соціальні, економічні й культурні права цілому рядові народів, які раніше перебували в колоніальному капіталістичному ярмі і тому й не мріяли навіть про якісь права людини, а може й не знали про їх існування.

Політичні аналітики і спостерігачі спочатку застановлялися для чого це все говорять советська офіційна пропаганда. Кожному відомо, що советські верховоди на практиці завжди з повною погордою й ігноранцією відносились до Декларації Прав Людини ООН, топтали й топчуть усі права своїх громадян, не придивляючись жадних міжнародних домовлень і Гельсінської угоди, зокрема тих гуманітарних справ, які увійшли до "Третього кошика" Гельсінської домовленості, сформованого на підставі і візирі загальної Декларації ООН. Але потім прийшли до висновку, що це є чергова спроба комуністично-імперіалістичних атакувати ті західні проєкти і політичні потягнення, які знаходяться серед населення СРСР широким відгомін і схвалення. Наприклад, коли на Заході, а зокрема в Білому Домі у Вашингтоні мало, або нічого не говорили про права людини, то в советських виданнях ніколи, або майже ніколи не згадувалося комплекс цих питань і не відзначувалося шумно річчю Декларації Людських Прав ООН. Тільки від часу, коли людські права стали інтегральною частиною американської закордонної політики а президент Джиммі Картер і Державний департамент США кількакратно натапували Москву за порушення елементарних прав людини в Советському Союзі, багато дечого змінилось в советській імперії, не зважаючи на тривання терору органів КГБ, які продовжують уживати політичних активістів і борців за національні й людські права в СРСР, Москва, хотіла цього чи ні, почала прикриватися Декларацією Людських Прав ООН, в багатьох містах СРСР поставили комитети оборони прав людини в капіталістичних країнах, визначено день відзначення прав людини, а в пресі ведеться сильна пропагандна акція проти західних країн, головню ЗСА, з обвинуваченням за "расову дискримінацію", "непошанування прав робітників", "вислизування робітників великими підприємствами" тощо. При тому советські пропагандисти відмічають, що СРСР являється першою і чи не єдиною країною де права людини поставлено на практичну основу. Більше того, виходить, що Советський Союз "наважав капіталістичному світові" справу прав людини, піднявши її, разом із своїми союзниками, на повну ширину в Організації Об'єднаних Націй. Очевидно, кожний советський пропагандистський виступ закінчується заявленою фразою, що тільки у соціалістичній системі можуть бути повністю забезпечені права людини.

Виглядає, отже, що советська контратака ведена зумисно, щоб випередити "капіталістичні країни" у веденні справжніх оборонних акцій на користь прав людини в комуністичних країнах, які там є особливо загроженими і де хвиля терору і беззаконня не припиняється. Потрібно б було тільки послідовності у веденні цих оборонних акцій для виявлення справжнього обличчя комуністично-імперіалістичних супроти народів і людини.

К. Крупський

"БАБИН ЯР ПАРК" В ДЕНВЕРІ

На початку вересня 1977 року денверський щоденник "Рокі Мавтейн Ньюз" помістив на першій сторінці фотосвітлинку таблиці з написом: "Бабин Яр Парк". Перед написом на таблиці видніє вироблений великий кленовий листок, на тлі якого стікає якась символічна крапля.

В написі під фотосвітлинкою сказано, що цей новий міський парк положений в південно східній частині Денверу і займає 25 акрів площі. Далше в написі подано докладну локацію парку і сказано, що цей парк є присвячений жертві сто тисяч советських жидів, замордованих в 1941 році поблизу Києва, та що вкортці заходами міста і створеної неприбуткової фундації перші стадії форми ландшафту цього парку будуть в процесі.

Вже декілька разів доводилося мені пересідати цієї гарної околиці біля цього новоствореного парку і, глянувши на таблиці, що стоять в різних сторонах паркової площі, чомусь неможливо було здержатися від іронічної згадки: "Ось і масмо шматок України в далекому Колорадо".

Можна б було і далше промовчати створення цього парку, але якщо ти створення відбувалося без шкоди для українського імені. Ось, наприклад, в дні 27-го грудня 1977 р. голова фундації Дейвід Раскін виступив в однойменній програмі, передаваній радіостанцією КВОД. Раскін дав інформацію в справі плану закінчення творення парку, яке відбувається в сльудуючому році. Інформація Раскіна була переплітана переданою музикою Шостаковича із симфонією "Бабин Яр".

На вступі Раскін сказав, що "Бабин Яр" — це "місце біля Києва в Росії, де в 1941 році нацисти при допомозі українських колаборантів розстріляли тисячі жидів". З далшої інформації Раскіна відносно плану парку виходить, що в пам'ятнику, який буде створений в парку як центральна його частина, буде щось в написах, що століттями пригадуватиме американським туристам українського походження про те, якого то злочину допустились їхні предки. В парку будуть засажені дерева і кожен з цих дерев символізуватиме тисячу закатованих в Бабиному Ярі біля Києва жидів.

Раскін сказав, що творення цього парку не було легким завданням і воно забрало чимало наполегливих старань, але вже тепер є вигляд, що цей парк матиме статус як "Нешонел Парк", який відвідуватимуть туристи з цілого континенту.

Дейвід Раскін з професією є "едакаційним спеціалістом". Серед жертв в Бабиному Ярі він не

втратив нікого з близьких, хоч 8 членів з його ближньої родини в Східній Польщі нацисти викликали з хати і розстріляли.

Про що нам тут йдеться? Раскін не назвав усіх злочинців з Бабиного Яру по національності. Він назвав тільки українців, а головних злочинців Раскін чомусь збував назвою, "нацисти". Як знаємо, нацисти були і є також в самій Америці. Ось саме цей факт диктує нам, що цієї справи ми ніяк не сміємо промовчати так, як це досі наша преса робить у випадках інших протинукарських виступів.

Наша преса радісно зустрічає і найменший прояв кращого співжиття між американськими українцями і жидами, але вона перочує велику ціль, що добра воля Шифріна, дра Михайла Штерна та декількох інших жидів доброї волі єлих краплинами в морю загального жидівського упередження супроти українців.

Нам здається, що якщо наша преса присвятила навіть усі свої сторінки справі порозуміння і кращого співжиття з жидами, то жиди і далше понижуватимуть наших історичних державних мужів, називаючи їх "погромниками". Вони і далше творитимуть фальшиві міти бабиних ярів, але справа лежить не в здержанні жидівських протинукарських виступів, а лежить вона в освідомленні та моральному підготовленні українців до таких виступів. За 10-20 років зникне добра воля жидівських одиниць, а залишиться пам'ятники, які несправедливо будуть калічити совість американців українського походження і будуть викликати в них почуття якоїсь вини і сорому.

Бабин Яр Парк в Денвері чи щось подібного в іншому американському місті не сміє заскочити американців українського походження несподіванкою. Він повинен бути підготованим до такої несподіванки. Тому треба, і то тепер, відкрито вказувати на кожну жидівську напаст, якою хитрою вона не була б. Ось, наприклад, Раскін не відважиться назвати німців по їхній національності тільки тому, що ті були нацисти сьогодні мають свою незалежну державу, але Раскін згадує українських колаборантів. Це виразна хоч і дуже перфідна та шкідлива для усіх українців — дискримінація.

Чомусь американські жиди не творять в Америці парків для вшанування далеко чисельніших жидівських жертв в Треблінці, Варшаві та інших німецьких катівнях. Зовсім ясно чому. А тому, що тут треба було б мати до діла з незалежними народами. Ось чому жидам вигідніше є звальвати вину на нарід, який ще при кінці

Д-р Степан Ерлік

УКРАЇНСЬКИЙ УНІВЕРСАЛ

Переді мною Універсал Української Центральної Ради, проголошений в Києві 7-го листопада 1917 р.

В той рік, від осені 1917 до осені 1918 року, було проголошених народами Центральної й Східної Європи декілька універсалів та деклараций самостійності.

Та згаданий універсал Української Центральної Ради є унікальним між усіми іншими.

Вже на перший погляд ора — він надрукований в чотирьох мовах, в українській, російській, польській та жидівській.

В той час, в добу непогамованого шовінізму, який ще другий універсал, ми питаємо, звертаємо до меншин у їхніх мовах?

В той час, виходить, творились різні національні держави, але вони першій мірі дбали лише про свої народи й не прикладали більшої уваги до меншин. Правда, вони пізніше давали деякі права і навіть гарантії своїм меншинам, але такі — дуже рідко були реалізовані.

Не такий був Київський Універсал. Він товстими буквами оповідав: "народам російському, європейському, польському та іншим на Україні признаємо національно-персональну автономію".

Скільки літ пройшло, що би та ідея була признана в Канаді під назвою "plurality of cultures". Але — в якій мірі? Спитаєте нарід у Квебеку...

У з'єднаних Стейтах, чи в Великій Британії все ще далше борються за здійснення того ідеалу.

А другий принцип того українського універсалу, який все ще чекає на те, щоб бути затвердженим в Західному Світі, звучить: "Однині на землі Республіки

20-го століття нашої ери носить кайдани неволі так, як і тоді, коли жиди являлись славною бою боці поневолювачів українського народу — Росії і Польщі.

Цікаво, які засади етики і моралі дозволяють на таке трактування народу, який на своїй землі потерпів не менше кривд від тих, що їх зазнали самі жиди. Кожен, хто перечитає класичну працю Гадфрея Бландена "The Time of the Assassins" переконаність в тому, що українці потерпіли від нацизму не менше від жидів. Коли ж до того додамо жертв страшного голоду 1932-1933 років та усі інші м'ясорубки, докучували Москвою в Україні, то отримаємо страшні картини з пенки Данте. Якщо жиди і досі не бачать того, що значить, що їх не переконали і цілі гори найбільш наукових праць про те, що український нарід був і до нині є жертвою найбільшої несправедливості.

(Продовження буде)

Український універсал кається... Та винайшовість Українського Універсалу була не лише на папері, а була вона реалізована в житті!

Ось що пише про ті часи та про українську владу молода жидівка з Литви, яка в часі війни опинилася в Чернігові: "В тому часі, в початках 1919 р., влада була в руках Петлюри. Він здобув Чернігів для Незалежної України. Ці люди були скромні, привітні й неаферіовані... Під час цієї окупації в місті не було жадного клопоту. На жаль — вона не тривала довго..."

В другому місці каже та ж сама молода жидівська дівчина так: "...чудно над чудами! Одного ранку ми були заскочені появою рабину в класі. Він прийшов учити нас юдаїзму. Це викликало багато метушні. Як це — рабин? Справжній рабин? — кликали учні, невірячи самим собі. Справжній рабин із бороною й довгим убранням, як піп!... Чи він справжній жид? — запитала неспішно одна дівчина. Йй на відповідь покотилась довгий голосний сміх. Я пригадую, що наш бідний рабин так дуже пробував контролювати ситуацію і виглядати певним себе. Бо — уявіть собі рабину, який вчить у школі, в якій раніше (до влади Петлюри) жидівські діти не були прийняті..." (Цитати із споминів: "JANNOVA" by Frances Senior Melamed, Janova Press, Cincinnati, 1976.

Не так вона писала про німців і голод, який вони спричинили, або — про де-німців, які самі робили й організували селянські погроми, чи — про поляків — "їхні лиця були такі жорстокі як їхні вчинки".

Через призму тої книжки (спомини Ф. С. Меламед), короткий період української влади видається острівцем нормальності на бурхливому океані жорстокостей, які мали різні форми, але той же самий нелюдський зміст.

Другим таким островом нормальності була Західна Українська Народна Республіка (на теренах давніх окупованих австро-угорської монархії, Галичини).

Ось та Західна Українська Республіка, помімо будуючого шовінізму навколо неї, принімала жидів в ряди своїх урядовців та до армії. Я сам знав одного жиди, який служив у військовій жандармерії. Не було там також переслідування поляків. Ми вчилися в школі про німецькі знущання над поляками, в часі Шлезького плебіситу, але нічого не було говорено про переслідування поляків на території ЗУНР — в Галичині.

Англії все ще шукають за формулою для Північної Ірландії, а вже в тих часах як Київська так і Західна Україна мали ту формулу, яка впливала там натурально, як повітря. Може й важко буде англіїцям най-

ЖЕРТВЕННІ, СКУПІ, ЧИ БАЙДУЖНІ?

(І.К.). — Жертвенність українців у вільному світі — це ціла проблема. Складна, різногранна й інколи дуже заплутана, повна взаємосуперечних проявів. Їхних 30 років тому, коли це існувала в Америці проблема "старих" і "нових", чи пак — давніх імігрантів і ново-прибулих, ті давні тут осілі українські люди здебільша з Галичини, у величезній більшості зарічкові імігранти, виявили були подивудливу турботу і подивудливий патріотизм — не словом, а ділом. Використовували на важкій фізичній праці, прибулі сюди голі-босі, без відповідної верстви, будували буквально в пустоті і з пустки церкви, народні доми, братські Союзи, захоплювалися аматорськими театральними виставами й народними танками. І водночас щедрою рукою підтримували рідний край — однаково "Рідну Школу" і "Прогресив", як революційне підпілля. Пили гроші з Америки і на Дім Українського Імваліду у Львові, на Народну Лічницю у Львові, і на потерпілих від повені і на оборону політичних в'язнів. І хоч не було в отій нашій громаді в Америці перед Першою світовою війною та між двома світовими війнами ідеальної згоди й гармонії, проте та громада була високопатріотична, мала зрозуміння для потреби організації і знала, що ніякої праці не можна виконати — без грошей.

Новоприбулі сюди імігранти-поселенці, вже після Другої світової війни, вили-

ти сьогодні ту формулу для Ірландії, бо вони її ніколи не мали...

Україна мала ту формулу на ліберальній-демократизм вже в XVII сторіччі й раніше. В XVII ст. не було в жадній державі Європи ані одного жидівського жовніра в її арміях, крім України. Там, в Україні, участь жидів в українських козацьких полках — була звичайною річчю. Про "геройську смерть одного з тих жидів-козаків в боротьбі з московськими військами говорили козаки, як теж писали рабини. (На основі спогадів двох рабинів: Rabbi Yoel Serkes, 1561-1640; Rabbi Mayer, 1558-1616).

На тлі таких традицій ліберальний демократизм українських держав XX ст. виглядає натуральним і він нас не дивує.

Та дивує нас та сьогоднішня неаблаганна й жорстока дійсність, там — на Сході Європи, як також тут на Заході.

* Д-р хемі С. Ерлік уродився в Перемишлі, під час окупації Західної України німцями в Другій світовій війні, жив на ариєвських паперах в українському гуцульському середовищі в Микучині, по війні емігрував до Ізраїлю, там студіював, пізніше жив в Греші й Західній Німеччині, а від 1970 р. живе в ЗСА.

ли в оту давню громаду свіжою кров та підсилили громаду кількісно і якісно. Але й принесли з собою хворобу партійництва і того собі-панства, якого раніше тут не було. Виявилися ці хиби й на збірковій акції. Щоби протидіяти її анархизації та завести якийсь лад у виборі які саме цілі найважливіші та котрі — хоч і також важливі, проте вже на дальшому плні — пробувано централізувати збірку акцію, себто використувати жертвенність громадян за принципом пріоритету та справедливості. Задум був шляхетний і розумний — у практиці не вдалося. Окремі установи й організації, ба навіть окремі партії й групи, не захотіли піддатися будь-якому керівництву у збірковій діяльності, вели її на власну руку, звертались до суспільства з власними закликами і в наслідку постав повний хаос у збірковій акції, який паує і нині. Але водночас вишлі наверх такі парадокси, що з одного боку українська громада в Америці породжувала подив своєю жертвенністю, з другого дивувала чи-то скупістю, чи байдужністю. Наприклад: мільйонні суми пішли на створення Центру українознавчих студій при Гарвардському університеті і мільйонні суми пішли на "Церкву в потребі". Широкі кола суспільства захопилися атракційними гаслами, а коли вони знайшли ще енергійних і відданих справі організаторів — то знайшли суми, про які раніше ніби й годі було мріяти. У різних містах ЗСА поставили теж величаві нові святині. Це добре — на Божу славу і для підтримання християнської моралі в громаді. А втім, кожний з нас знає декілька ближніх і дальших знайомих, які зі скупості не дали на ніщо ані цента. А є третя категорія українських людей: таких, які просто байдужі, просто не цікавляться ніякими творчими й конструктивними культурними чи громадськими справами і наче тільки формально належать до громади за своєю метрикою, але по суті — їхня хата скраю. Відома істина, що в кожному більшому осередку українського життя в Америці — на всі імпрези завжди приходять ті самі люди. Розмірно невеличка частина великої числом громади належить до кількох і кільканадцяти організацій і товариств, — велика більшість не належить нікуди...

Це те прикре, нездорове явище, як скільки відзеркаленням якого є факт, що центральна українська установа в Америці, яка охоплює величезну більшість зорганізованого нашого суспільства — політичні, суспільні, жіночі, молодіжні, наукові, спортивні, професійні організації, що їх членство виявляється таки шостої цифрами, чи керівні й репрезентативна наша установа спирається на гроші (Закінчення на стор. 6-й)

Наталія Кібець

БАЖАННЯ ЧИ ОБОВ'ЯЗОК

Дякуючи невтомній праці й витривалості редакторів наших українських часописів не всі поступаючи дописи попадають в кошики, дещо з них появляється на сторінках часописів і тоді українська спільнота довідується хто вмер, а хто ще живе й працює на славу українського імені. А праці багато, поле ширше, а сіваців все менше та менше. Зі сторінок наших часописів довідуємось про знущання над передовою інтелігенцією в Україні, про нищення пам'яток старовини, бо кожний зайда, а їх Україна мала багато, хоч асимилювати наш нарід. Всі знахідки з археологічних розкопок ховають або в Ленінграді, або в Москві. Ховають тому, щоб молоде українське покоління сприймало голу науку, історія якої починається від Москви, а не знала, що культура античної Русі (не Росії) була висока, вона цілих сім сторіч зберігала свою ідеологічну незалежність, про що свідчать історичні, фольклорні й археологічні відомості. Русини перших століть нової ери були великим і висококультурним народом. Хто, як не Київська Русь майже півтисяч літ підтримувала статуску в Європі та й у всьому світі і, здається, оселених в країнах, де ніхто не контролює і не забороняє, наш святий прабатько-язок вишукують в полові нещирості й тенденційних перекичувань зерна правди, хоч якби це важко й безнадійно не здавалось.

Скільки нас на еміграції лишилося таких, для яких українська справа є першою? Подивіться на фінансовий звіт УКА, скільки жертвували на УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ФОНД? Не дуже багато, і про тих, що серед небагатьох живучих в Міннесоті, хочи згадати їх безумовно є більше, у нас, але це ті, яких українська громада відзначила в кінці 1977 року.

Ось пані Марія Процай-Сокул. Член багатьох українських організацій, належить до так званої першої еміграції. П'ятнадцятилітню дівчиною віддається

іхати сама у невідомий світ до брата в Америку, до якоїсь Пенсильнії. Божя рука скерувала її до Міннеаполісу, де вона знайшла свою товаришку (тепер п-і К. Мельник), звичайно й залишилась тут. За перші зароблені гроші купила "Кобзаря", свого майбутнього нерозлучного супутника. Тут же в Міннеаполісі зустрілась з Антоном Процасом, поборалась і включилась активно насамперед в життя церковної громади, а пізніше в політично-громадське. Приймають участь в танцювальному гуртку, співають в церковному, а потім світському хорі, зберігаючи щимову, традиції й пропагують українське мистецтво в чужинському світі. Після Другої світової війни пані Марія Процай спровадила 80 років, в тому числі й мене з родиною. Допомогала спровадженням і харчами й нічлігом, а головне, всіх своїх дітей виховала в українському дусі. Традицію й уміння писання писанок передала своїм дітям і внукам. Тисячі писанок розходяться з їх слепу по всій Америці, Канаді й навіть попадають до Європи. Без п-і М. Процай і її дітей не проходить ні одна мистецька виставка в Твін-Сіті, Міннесота. З її родини ще й тепер поступають великі суми на різні добродійні цілі.

І ось з нагоди її 80-ти ліття 6-го серпня 1977 року 32 Відділ ОДВУ і 15 Відділ УЗХ (членкиню яких вона є) вшанували її ювілей. Велика зала при парафії св. Арх. Михайла була вивпнена щерть представниками різних організацій, членами родини, друзями й влччними "Діпматитами". Пані Процай ще й досі активна.

Традиції старших переймають молоді. Природа, кажуть, пустоти не терпить. Поодинокі хори при церковних громадах не задовольняють потреб української громади в Твін-Сіті й ось 19 років тому організувався мішаний хор. За цей час склад в ньому змінювався. Дехто відійшов на лоно Авраамове, дехто з уваги на вік, в тому числі й пані М. Процай, дехто вийшов, але на місце їх прийшли молоді поповнення. Хор працює і наслідком їх праці маємо чудові дві платівки, які передаються в Болосос Америці й на всіх станціях в Україні. Адміністраційний керівник О. Цареградський, диригент о. Микола Бринь. Хор "Дніпро" — так вони себе назвали — веселеє серце міннесотців (українців і чужинців), українців інших стейтів і канадців.

2-го жовтня 1977 р. 15 Відділ УЗХ вшанував хор

бенкетом, на який прийшли представники всіх організацій, любителі співу й приятелі хору. Неділя, 27 листопада була надзвичайно переобтяжений день. Твін-Сіті вітало в себе мистця, гостя з Польщі Тирса Венгріновича, який працює в графіці, дереворізі, ліноріті.

Тирс Венгрінович народжений 21-го вересня 1924 року в Дрогобичі, у священницькій родині. Дитячі й молоді роки провів у Сяночі на Лемківщині. Чудова природа цих сторін та архітектурні цінності захопили молодого Венгріновича своєю красою і мали великий вплив на його мистецьку творчість і на довгі роки зв'язали його чуттєво з тим класиком української землі. Диплом мистця-графіка Академії в Кракові дістав у 1951 році. Від того часу працює в закладі Археології Польської Академії Наук, не задовольняючи мистецької творчості. Як член спілки Мистців у Кракові бере участь у багатьох виставках у Польщі. Темою його праць: красиви Лемківщини, ліси, гори і її чудова безцінна церковна архітектура, дерев'яні й муровані церкви Лемківщини, що залишились тепер занедбані. Також не залишились без уваги події війни — гірка доля рідного народу — картини: "За свободу", "Руїни", "Розстріл", "Виселені", "Мати", "Босвичка", й інші. Третьою групою мотивів праць — Ієсуси: "Христос", "Божя Мати", "Святі", "Піста" й ін. Праць в графіці, дереворізі й ліноріті мистець нахарахує кілька сотень, малює також олією. Чудові його екслібриси, яким Тирса Венгрінович присвячує щораз більше часу, присвячені любителям книжок, для державних інституцій та бібліотек.

Від 1952 року Тирс Венгрінович брав участь у більш, як сотні вистав у різних містах Польщі, а також закордоном: в Софії, Будапешті, Празі, Братиславі, Берліні, Лиську, Брюсселі, Лондоні й Америці. Його праць зберігаються в багатьох музеях і приватних колекціях в Америці, Австралії, Іспанії, Бельгії, Чехословаччині, Польщі, Португалії, Італії, Канаді, Німеччині. Хоча виставка його речей відбулася не в дуже показовий зал, але відвідало її чимало людей, в тому й місцеві мистці, та й залишилось мабуть не по одній картині в хатах любителів мистецтва. Хоч Тирс Венгрінович живе постійно в Польщі й начебто відірваний від більшого українського середовища, в його працях українська тематика

домінує. З них промовляє любов до всього, що рідне і тому відвідувачі повертались з іншою виставкою до цієї знову, бо тематика близька і зрозуміла для нас. Організатором цієї виставки було Т-во Українських Інженерів, голова Степан Тисовський.

В той же самий день в залі парафії св. Арх. Михайла 110 Відділ СУА улаштував виставку Володимира Баласа. Було виставлено понад 30 картин (ліноріт) різного формату: "Полєва царівна", "Місячна соната", "Перекопило", "Пахуче сіно", "Обжники", "Марічка", "Відпочинь" й ін. Одні української тематики, інші мексиканські. Кожна своєрідна і оригінальна своїм виконанням. Тут також не бракувало відвідувачів і покупців. Пані 110-го Відділу СУА, на чолі з головою Ірмою Корсунською, вміли показати товар лицем — говорючи по гендлярськи. Між образами гарно розмістили килими, рушники, кераміку, різьблені речі так, що була дійсно мистецька виставка, до того приваблива бует з домашнім печивом і запашною кавою. Зала велика й світла заохочувала до довгого перебування в ній, а гарні молоді обличчя союзників привітно усміхались до кожного відвідувача. Володимир Балас закінчив художню Академію у Варшаві. Після Другої світової війни емігрував до Канади, потім до Америки — Лос Анджелес, а тепер мешкає в Мехіко. Він постійно працює в графіці, малює й декоративному мистецтві. Його роботи зберігаються в приватних колекціях Канади, Америки, Європи. В групових виставках приймав участь в: Болгарії — Софії, Гельсінкі — Фінляндії, Італії — Рим, Москві, Мюнхені, Парижі, Варшаві, Львові, Києві — Україна, Торонто — Канада, Філадельфії, Детройті, Нью Йорк — Америка й ін. В одинокіх: Нью Йорк "Айгоа Дунхан галерія", "Сінік Сентер" — Буена парк — Каліфорнія, "Малене арт галері" — Лос Анджелес, "Мунісіпал де Арма і культура галерія" — Мехіко.

В той же самий день ініціативною групою в залі школи при церкві св. Константина був улаштований літературний вечір місцевої поетеси і громадської діячки Олі Луци. Вечір пройшов більш ніж успішно. Думаю, що будуть окремі звіти про цей вечір. Чи від широкого бажання допомогти, чи з обов'язку робити гідну українського імені (Закінчення на стор. 6-й)

ПРОТОКОЛ

**НАРАД РІЧНОГО ЗАСІДАННЯ
ГОЛОВНОГО УРЯДУ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ**
яке відбулося в днях 23-го до 27-го травня 1977 року
на Союзівці в Кергонксон, Н. Й.

**Звіт головного касира
Уляни Дячук**

Видатки, виплачені канадськими грошми, було на загальну суму \$434,082.18, на \$4,849 менше від попереднього року. Виплати померлих допомог на суму \$27,283 та організаційні виїзди на \$9,274. На суму \$27,279 виплачено більше корпоративних податків від виїзду та прибутку. Багато копійок покрито американською валютою на загальну суму \$126,202.20.

На кінець мого звіту хоту згадати, що в травні 1976 року відійшов на пенсію з причини хвороби, один з найдовших працівників Головної Канцелярії, та головний бухгалтер фінансового відділу, пан Степан Курялик. Його місце займає молодий німець, наш працівник ще від часу, коли ходив до середньої школи, а тепер вже градує Колегіку св. Петра в Джерсі Сіті, п. Олесь Благідка.

Найголовнішою моральною основою УНСОУ був і є далі, національний самовпевненість. Ті, що забезпечувалися колись та забезпечуються в ньому тепер знають, що рівночасно з тим вони вступають в організацію, яка зберігає і поширюватиме серед молодого покоління української національної почуття і традиції. Дякую за прикладом наших попередників, ми далі не підкреслюємо тільки фінансових вар тостей, яких наші члени можуть досягти, а радше вклад УНСОУ в розбудову та поширення українського життя та несення допомоги своїй поневоленій батьківщині.

Переглядаючи старі річечки "Свободи", які можна вважати за історію українського поселення в Америці, треба ствердити, що не було такої діяльності в житті українських громад, якої співтворцями не був УНСОУ та його члени, чи в якій не брали б вони живої та активної участі при великій вклаті свого часу і праці.

На жаль, наші віддані союзні діячі поступово відходять, а їх місце є важко заступити новими. Уважало, що найбільшою нашою проблемою від років є брак відданих молодих людей, які ширі бажали б дати свій вклад у дальший розвиток нашої організації.

ANNUAL STATEMENT OF UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC. 1976

ASSETS

Bonds	\$ 26,999,705
Common stocks	139,527
Mortgage loans on real estate	3,476,911
Properties occupied by the society	30,000
Properties acquired in satisfaction of debt	68,047
Certificate loans and liens	542,351
Cash on hand and on deposit	402,567
Other invested assets	8,369,787
Electronic data processing equipment	20,864
Premiums actually collected by subordinate lodges not yet remitted to Home Office	7,924
Life insurance premiums and annuity considerations deferred and uncollected	55,346
Investment income due and accrued	435,345
Net adjustment in assets and liabilities due to foreign exchange rates	(16,345)
Totals	\$ 40,532,073

* Bonds — Amortized or investment value
* Stocks — Market value

LIABILITIES, SPECIAL RESERVES AND UNASSIGNED FUNDS

Aggregate reserve for life certificates and contracts	\$ 27,672,216
Aggregate reserve for accident and health certificates	15,473
Supplementary contracts without life contingencies	123,533
Certificate and contract claims:	
Life	214,675
Accident and health	7,500
Provision for refunds payable in following calendar year — estimated amount:	
Apportioned for payment to December 31, 1977	497,276
Premiums and annuity considerations received in advance less \$ none discount; including \$ 25,400 accident and health premiums	690,692
Commissions to fieldworkers due or accrued — life and annuity \$ 97,260 accident & health \$ 2,543	99,804
General expenses due or accrued	7,500
Taxes, licenses and fees due or accrued	342
Unearned investment income	197
Amounts withheld or retained by Society as agent or trustee	10,682
Liability for benefits for employees and fieldworkers if not included above	29,874
Printing plant expenses due and unpaid	12,194
Mandatory securities valuation reserve	364,630
Unexpired subscriptions to Official Publication	24,406
Total liabilities	29,770,997
Unassigned funds & special reserves	10,761,075
Total	\$ 40,532,073

RECONCILIATION OF LEDGER ASSETS

Increases in Ledger Assets	
Premiums on life certificates & annuity considerations	\$ 2,938,394
Accident and health cash premiums, including \$ 4,531 certificates, membership and other fees	76,568
Considerations for supplementary contracts without life contingencies	7,916
Gross investment income	2,373,733
Income printing plant	566,512
Sale of Ukrainian Publication	15,745
Donations received	2,967
Total Increases in Ledger Assets	\$ 5,981,838

DECREASES IN LEDGER ASSETS

Certificate and contract claims (Life)	\$ 1,588,482
Accident and health	2,500
Surrender values	250,511
Refunds to members	471,541
Total Paid Members and Beneficiaries	\$ 2,313,035
Paid for claims on supplementary contracts without life contingencies	9,650

INCOME

	1974	1975	1976
Dues from Members	\$ 2,991,725.34	\$ 3,012,592.02	\$ 3,025,484.57
INTEREST RECEIVED FROM:			
Loan to URBAN Renewal Corp.	—	—	263,017.03
Stocks	28,390.56	6,065.92	5,845.04
Bonds	1,431.78	6,489.26	1,440.58
Bonds	1,167,402.98	1,196,319.60	1,377,166.23
Certificate Loans	20,578.69	20,792.18	19,641.51
Mortgage Loans	329,593.74	287,878.71	252,374.09
TOTAL	\$ 1,547,397.75	\$ 1,511,545.67	\$ 1,919,484.48

Income of Printing Plant	494,883.48	505,670.24	566,512.88
Income of UNA Estate — SOYUZIVKA	360,676.23	395,018.62	437,921.95
Rent — Real Estate	91,303.31	62,172.89	36,054.83

AMORTIZATION & PROFIT ON SALE OF INVESTMENTS

Accrual of Discount on Bonds	3,738.29	3,720.09	3,883.72
Profit on Sale of Bonds	255.58	63.06	—
Profit on Sale of Real Estate	3,985.30	6,632.33	—
Profit on Canadian Exchange	6,714.31	5.50	—
TOTAL	\$ 14,693.48	\$ 10,420.98	\$ 3,883.72

MISCELLANEOUS INCOME

Transfer to Orphans Fund	5,383.89	8,750.00	7,916.66
Donation to Emergency Fund	3,910.19	4,097.39	2,967.13
Sale of Ukrainian Publications	22,458.07	12,818.25	15,745.06
Taxes held in Escrow	—	1,313.21	—
TOTAL	\$ 31,752.15	\$ 26,978.85	\$ 26,628.85

REFUNDS

Reinsurance Recovered	6,442.00	4,172.00	978.00
TOTAL	\$ 6,442.00	\$ 4,172.00	\$ 978.00

GRAND TOTAL: \$ 5,538,873.74 \$ 5,528,571.27 \$ 6,016,949.28

DISBURSEMENTS

	1974	1975	1976
BENEFITS PAID TO MEMBERS:			
Cash surrender	\$ 217,168.60	239,649.73	\$ 250,511.00
Death benefits	753,084.81	721,288.94	697,919.63
Add. accidental death benefits	5,500.00	8,500.00	7,000.00
Accidental death & dismemberment benefits	20,000.00	5,000.00	2,500.00
Payor death benefits	4,873.08	4,751.99	4,691.00
Endowments matured	854,961.47	936,465.41	884,540.85
Dividend to members	426,114.74	457,157.03	471,541.75
Trust fund disbursed	7,286.66	5,588.01	4,003.08
Interest on trust fund paid	1,704.38	899.33	956.38
TOTAL	\$ 2,290,693.74	\$ 2,379,300.44	\$ 2,323,663.69

INVESTMENT EXPENSES & AMORTIZATION

Loss on Canadian exchange	—	—	122.50
Loss on sale of real estate	—	—	5,807.25
Investment losses on mortgages	55,543.49	6,773.06	26,038.97
Accrued interest on bonds	2,171.94	12,981.58	15,833.32
Bank charges for custodian acct.	5,303.55	5,173.95	5,294.24
Amortization of premium on bonds	8,074.95	7,420.92	7,778.17
Depreciation of printing plant & EDP equipment	6,899.77	—	3,209.92
Depreciation of real estate	14,506.19	14,714.14	15,527.39
Loss on sale of bonds	23,668.89	32,948.26	7,749.49
Investment Expenses Gen'l	—	75.00	75.00
Collection charges on Canadian checks	—	—	29.57
TOTAL	\$ 116,168.78	\$ 86,044.17	\$ 87,465.82

Official publication "Svoboda"	258,200.00	253,200.00	302,200.00
Operating expenses — printing plant	491,202.41	507,169.20	568,778.24
Operating expenses — UNA Estate	344,418.02	376,223.60	397,908.52
Operating expenses — real estate	103,201.96	67,405.28	45,834.51

EXPENSES OF ANNUAL MEETINGS & CONVENTION

Convention expenses	281,454.85	10,030.00	(125.00)
Expenses of Annual Session	—	24,624.53	19,612.56
Auditing Committee expenses	6,459.96	6,793.76	6,814.93
TOTAL	\$ 287,914.81	\$ 41,448.29	\$ 26,302.49

ORGANIZING EXPENSES

Advertising	23,959.09	12,498.30	16,491.15
Medical inspections	5,847.01	5,102.55	4,267.52
Reward to Branch Organizers	83,353.31	49,354.52	55,374.26
Reward to Special Organizers	29,744.62	16,718.94	8,540.00
Reward to Branch Presidents & Treasurers	2,355.50	2,065.00	1,612.00
Refund to Branch Secretaries	257,355.61	278,882.92	275,635.74
Supreme Medical Examiner's fee	1,250.00	1,500.00	1,500.00
Traveling expenses — Spec. Organizers	17,021.09	10,882.52	6,542.39
Field conferences	936.79	1,387.33	5,608.48
TOTAL	\$ 421,823.02	\$ 378,392.08	\$ 375,571.54

SALARIES, TAXES & INSURANCE

Employee hospitalization plan	16,915.77	18,378.91	20,890.61
Employee pension plan	76,362.33	84,966.00	68,979.00
Insurance — group	8,402.91	6,442.28	7,968.13
Insurance — Workmen's Compensation	4,182.00	3,728.00	3,822.00
Salaries of executive officers	72,980.80	77,000.00	78,590.00
Salaries of office employees	215,240.00	203,260.30	237,520.74
Special compensation for employees	7,540.00	—	8,580.00
Taxes — Federal & State, unempl. social sec. & withholding	20,969.38	27,601.66	25,083.18
Taxes — Can. — Dom. Prov. unempl. social sec.	279.60	160.08	57.48
Taxes — Jersey City — Payroll	—	7,964.94	2,727.26
TOTAL	\$ 423,272.79	\$ 429,501.07	\$ 454,028.40

Commission to Fieldworkers	332,850
Life insurance and annuities	8,311
Accident and health	—
General expenses and fraternal payments	\$ 341,162
Taxes, licenses and fees	1,419,372
Printing plant expenses	170,726
From sale or maturity of ledger assets	568,778
Total Decreases in Ledger Assets	\$ 4,869,407
RECONCILIATION BETWEEN YEARS	
Amount of ledger assets December 31st of previous year	\$ 40,037,970
Increase (+) or decrease (—) in ledger assets during the year	+ 1,112,431
Total = Ledger Assets December 31 of current year	\$ 41,150,402
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.	
Valuation Exhibit as of December 31, 1976	
total admitted Assets	\$ 40,532,073
Liabilities & unassigned Funds:	
Reserve for life certificates	\$ 27,672,216

Reserve for ADD certificates	15,473
Claims & accrued liabilities	2,083,308
Total Liabilities	\$ 29,770,977
Margin of safety to certificate holders	10,761,076
Total	\$ 40,532,073
The ratio of admitted assets to total liabilities at December 31, 1976 was	136.15
The ratio of actual deaths to the expected deaths according to the mortality tables for the year 1976 was	50.86%
The ratio of interest earned on all funds during the year 1976 was	4.18%

(Signed by): Daniel G. Stewart

FEAT, MARWICK, MITCHEL & CO.
(Consulting Actuaries)

JOSEPH LESAWYER,
Supreme President

ULANA M. DIACHUK,
Supreme Treasurer

GENERAL OFFICE EXPENSES

Books & periodicals	944.15	990.26	1,245.06
Furniture & equipment	67,313.03	5,283.09	3,267.25
General office maintenance & expenses	20,545.10	7,362.08	13,334.06
Insurance	2,402.26	7,497.00	13,657.96
Rental & services (IBM & others)	9,788.81	9,830.97	23,534.25
Lodge supplies purchased	2,770.65	4,936.71	6,895.48
Preparation & Servicing of Dividend Account	—	5,615.94	5,628.21
Printing & stationery	38,650.12	25,180.85	37,101.66
Rent — home office	6,000.00	—	—
Postage	12,820.69	11,015.39	15,227.85
Telephone	10,949.00	8,796.30	12,022.31
TOTAL	\$ 172,183.81	\$ 86,508.59	\$ 131,914.09

MISCELLANEOUS EXPENSES

Actuarial & statistical expenses	10,781.78	13,133.68	10,433.58
Canadian Corporation Tax on Premium & income	38,714.83	25,508.17	52,787.52
Dues to Fraternal Congresses	220.00	1,727.67	1,975.04
Insurance department fees	3,104.69	26,861.99	3,557.75
Legal expenses	146.80	3,236.00	114.17
Reinsurance premium paid	12,284.45	11,300.47	10,520.94
Taxes held in escrow — paid	6,018.95	—	6,964.10
Traveling expenses — general	25,100.38	21,830.28	25,183.84
TOTAL	\$ 96,371.08	\$ 103,598.26	\$ 111,536.94

SUPPORT, GRANTS & PUBLICATIONS

Youth sport activities	1,741.07	3,570.10	4,919.78
Support paid to indigent members	29,965.00	31,460.00	28,475.00
Donations to organizations	9,124.16	19,130.20	25,955.23
Scholarships	12,125.00	16,540.35	15,689.65
Donations from Emergency Fund	1,400.00	735.58	4,273.92
TOTAL	\$ 54,355.23	\$ 72,236.23	\$ 79,313.58

TOTAL DISBURSEMENTS:

\$5,059,805.65 \$4,781,027.21 \$4,904,517.82

ПРИБУТКИ

	1974	1975	1976
Членські вклатки	\$ 2,991,725.34	\$ 3,012,592.02	\$ 3,025,484.57

ВІДСОТКИ ВІД:

Позички для УНКорп. Дому УНСОУ	—	—	263,017.03
Удівлі	28,390.56	6,065.92	5,845.04
Банкових конт	1,431.78	6,489.26	1,440.58
Бондів	1,167,402.98	1,190,319.60	1,377,166.23
Позичок на граматах	20,578.69	20,792.18	19,641.51
Гіпотечних позичок	329,593.74	287,878.71	252,374.09

РАЗОМ:

\$ 1,547,397.75 \$ 1,511,545.67 \$ 1,919,484.48

Прибутки друкарні і книгарні	494,883.48	505,670.24	566,512.88</
------------------------------	------------	------------	--------------

„Свобода” за орган	258,200.00	253,200.00	302,200.00
Виплати друкарні і катарні	491,202.41	507,169.20	568,778.24
Виплати Союзівки	344,418.02	376,223.60	397,908.52
Виплати на ремонт	103,201.96	67,405.28	45,834.51

КОШТИ ГОЛОВНИХ СОЮЗОВИХ ЗАСІДАНЬ

Кошти 28-ої Конвенції	281,454.85	10,030.00	(125.00)
Річні засідання Головного Уряду	—	24,624.33	19,612.26
Кошти контролю	6,459.96	6,793.76	6,814.43

РАЗОМ:

\$287,914.81 \$ 41,448.29 \$26,302.49

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ВИДАТКИ:

Ошолошення і публікації	23,959.09	12,498.30	16,491.15
Лікарські баданья нових членів	5,847.01	5,102.55	4,267.52
Винагороди відділових організаторів	83,353.81	49,354.52	55,374.26
Винагороди обласних організаторів	29,744.62	16,718.94	8,540.00
Винагороди президентів і касирів	2,355.50	2,065.00	1,612.00
Звороти коштів секретарям	257,355.61	278,882.92	275,635.74
Винагорода головному лікарю	1,250.00	1,500.00	1,500.00
Кошти подорожей обласних організаторів	17,021.09	10,882.52	6,542.39
Кошти окружних зборів	936.79	1,387.33	5,608.48

РАЗОМ:

\$421,823.02 \$378,392.08 \$375,571.54

ПЛАТНІ, ПОДАТКИ І ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Шпитальне забезпечення	16,915.77	18,378.91	20,890.61
Пенсійний фонд	76,362.33	84,966.00	68,979.00
Групове забезпечення	8,802.91	6,442.28	7,868.13
Забезпечення від випадку під час праці	4,182.00	3,726.00	3,822.00
Платні екзекутивних урядовців	72,980.80	77,000.00	78,500.00
Платні працівників	215,240.00	203,260.30	237,520.74
Відправа працівників	7,540.00	—	8,580.00
Федеральні і стейтові податки - соціальне забезпечення і безробіття	20,969.38	27,601.66	25,083.18
Канадські домініальні і провінційні податки - соціальне забезпечення і безробіття	279.60	160.98	57.48
Податки від платень	—	7,964.94	2,727.26

РАЗОМ:

\$423,272.79 \$429,501.07 \$454,028.40

КАНЦЕЛЯРІЙНІ ВИПЛАТИ:

Книжки і друки	944.15	990.26	1,245.06
Машини і устаткування	67,313.03	5,283.09	3,267.25
Загальні видатки	20,545.10	7,362.08	13,334.06
Забезпечення	2,402.26	7,497.00	13,657.96
Винайм і олія машин	9,788.81	9,830.97	23,534.25
Відділові прибори	2,770.65	4,936.71	6,895.48
Виготовлення дивідендів	—	5,615.94	5,628.21
Друки і прибори	38,650.12	25,180.85	37,101.66
Чинш за канцелярію	6,000.00	—	—
Поштові оплати	12,820.69	11,015.39	15,227.85
Телефон	10,949.00	8,796.30	12,022.31

РАЗОМ:

\$ 172,183.81 \$ 86,508.59 \$ 131,914.09

РІЗНІ ВИПЛАТИ:

Статистичні кошти акціонерів	10,781.78	13,133.68	10,433.58
Канадські корпоративні видатки від вкладок і прибутків	38,714.83	25,508.17	52,787.52
Вкладки до Братських Конгресів	220.00	1,727.67	1,975.04
Оплати до забезпечення урядів	3,104.69	26,861.99	3,557.75
Кошти правні	146.00	3,236.00	114.17
Вкладки за реаскурацію	12,284.45	11,300.47	10,520.94
Податки від гіпотечних реальностей	6,018.95	—	6,964.10
Загальні кошти подорожей	25,100.38	21,830.28	25,183.84

РАЗОМ:

\$ 96,371.08 \$ 103,598.26 \$ 111,536.94

ДОТАЦІЇ, ДОПОМОГИ І ПУБЛІКАЦІЇ:

Спортова акція	1,741.07	3,570.10	4,919.78
Запомога членам	29,965.00	31,460.00	28,475.00
Дотації церквам, науковим установам і організаціям	9,124.16	29,930.20	25,955.23
Стипендії	12,125.00	16,540.35	15,689.65
Пожертви Фонду Наглої Потреби	1,400.00	735.58	4,273.92

РАЗОМ:

\$ 54,355.23 \$72,236.23 \$79,313.58

ЗАГАЛЬНІ ВИДАТКИ:

\$5,059,805.65 \$4,781,027.21 \$4,904,517.82

СІРІТСЬКИЙ ФОНД — 31-го ГРУДНЯ 1976

Ім'я і прізвище	Відділ	Сума	Ім'я і прізвище	Відділ	Сума	Ім'я і прізвище	Відділ	Сума	Ім'я і прізвище	Відділ	Сума
Гнат Марія	40	\$ 300.00	Мокшак Іван	324	10.25	Попт Карло	379	1,000.00	Соненчиків		
Мокшак Іван	7	41.67	Гаврида Микола	330	150.00	Коник Стефан	381	66.88	Стефанія	239	500.00
Раданів Василь	28	150.00	Леговіт Микола	239	500.00	Винарчик			Дудас Йосиф	379	250.00
Савка Іван	23	100.00	Кодан Марія	389	700.00	Михайло	335	250.00	Павлушок		
Кравець Іван	182	397.28	Лусь Іван	220	259.71	Ковальчук Петро	379	100.00	Григорій	120	1,000.00
Кравець Микола	34	50.00	Воргач Стефан	2	100.21	Пайташ Іван	461	300.00	Вілик Марія	391	2,000.00
Ратковський			Мордан Олександр	277	185.12	Снозарський			Грайник Марія	484	500.00
Микола	77	450.00	Майрюквич			Михайло	42	150.00	Льос Микола	397	500.00
Левіцький Йосиф	19	500.00	Софія	216	74.86	Лудько Семен	287	300.00	Льос Микола	397	1,000.00
Врилевський			Закалич Гавриіл	194	200.01	Кравець Ігнатій	166	333.34	Стрілецький		
Петро	301	250.00	Овада Іван	98	200.00	Павлуш Стефан	460	500.00	Володимир	379	1,200.00
Микитко Василь	350	300.00	Ковалюк Лудя	243	152.72	Пілішка Єва	11	30.00	Смал Йосиф	350	500.00
Лазорек Кузьма	153	150.00	Циморучин			Самуїл Андрій	370	259.12	Водячук		
Чайка Дмитро	32	300.00	Теодор	196	150.80	Вулико Михайло	221	750.00	Микола	387	500.00
Кушнір Юрій	288	200.00	Харов Федь	281	133.34	Михайлишин Іван	469	500.00	Водячук		
Мілер Іван	127	433.34	Коник Петро	217	500.00	Міхулин Стефан	458	375.00	Катерина	367	500.00
Гамера Анна	112	33.34	Пілішко Гаврило	87	500.00	Міш Стефан	230	200.00	Гуменюк Теофіл	407	668.87
Кость Микола	182	50.00	Чайка Василь	204	200.00	Кульчицький			Львівський	308	250.00
Приходько			Гаврилик Микола	8	200.00	Юлія	432	500.00	Михайло	387	500.00
Максим	170	400.00	Франків Стефан	75	68.75	Войкевич Марія	217	50.00	Левіта Стефан	13	83.34
Вигиня			Тиркало Іван	300	531.21	Коваль Петро	361	500.00	Варан Павліна	270	100.00
Михайло	213	500.00	Лесюк Григорій	338	300.00	Рій Михайло	211	400.00	Варан Павліна	270	158.89
Прокіпенко Роз.	112	83.34	Кобіта Андрій	80	117.11	Спанглер Анна	318	500.00	Тара Микола	277	500.00
Горняк Григорій	27	300.00	Ковальчук			Сенкович			Польд Микола	298	125.00
Замос Марія	119	200.00	Теодор	370	125.00	Михайло	230	200.00	Кульчицький		
Іж Данько	379	150.00	Вороха Дмитро	118	252.54	Пісок Василь	103	86.29	Василь	121	1,000.00
Лудьків Василь	143	175.00	Бала Антонія	473	300.00	Сурак Іван	456	250.00	Фералюк Ілей	220	75.00
Шліпський Віктор	81	50.00	Михайко Семен	221	200.00	Філіпп Йосиф	324	333.34	Прох Василь	74	1,000.00
Каратник Степан	158	350.00	Кіндрат Іван	421	250.00	Савко Олена	155	500.00	Громчак Іван	29	1,500.00
Кріль Степан	218	100.00	Матиса Стефан	69	225.90	Мороз А. Маріон	281	500.00	Чепига Анна	418	750.00
Вриненка Марія	383	66.67	Гергея Микола	136	31.11	Дуда Іван	204	500.00	Марош Вєдоція	361	500.00
Ярошник Олександр	175	66.67	Демян Федір	345	500.00	Марія Мак			Лудчан Ярослав	12	1,000.00
Марків Семко	194	133.34	Вулоний Петро	364	190.00	Довгаль	292	250.00	Задоренко		
Мішан			Атаманець			Вондарівський			Стефанія	334	1,000.00
Константин	105	500.00	Василь	64	200.00	Омельник	238	500.00	Мачушак Петро	109	500.00
Демкович Олександр	204	300.00	Гарматюк			Копица			Сімоні Емілія	38	100.00
Ліпків Василь	204	150.00	Антонія	374	137.54	Катерина	229	100.00	Лєсєвський Йосиф	472	500.00
Якшак Йосиф	68	124.75	Томія Іван	102	700.00	Кульчицька	112	200.00	Булат Маріанна	8	1,000.00
Вукатчук Василь	42	447.00	Меланія	25	200.00	Олена			Синявський Іван	63	500.00
Онушук Дмитро	160	222.52	Соловчук Матей	208	359.49	Гнатів Андрій	385	250.00	Ничка Даміан		
Круковський			Марак Анна	169	252.28	Федор Йосиф	308	692.25	Анатолі	455	750.00
Сергія	58	105.65	Вульсак Юрій	43	200.00	Мазурік			Ничка Даміан		
Іванович Софія	1	30.00	Гайлак Микола	132	700.00	Олександр	170	500.00	Анатолі	455	750.00
Томан Іван	7	25.00	Костів Іван	217	700.00	Нафус Іван	127	500.00	Войчєжко Іван	76	1,000.00
Малишин Андрій	98	252.00	Зомчук Михайло	213	80.15	Марків Микола	194	500.00	Рапоко Софія	179	166.66
Савчак Андрій	104	377.08	Людя Анна	334	43.18	Симоско Марія	482	100.00	Мартененко		
Федішин Іван	421	342.09	Скрябач Василь	316	120.65	Кузичак Марія	29	250.00	Клавдія	64	250.00
Яблонський			Цюник Юлія	321	254.67	Кузичак Марія	29	250.00	Барай Славіяка	402	3,000.00
Антія	117	592.16	Липка Василь	241	229.34	Кобель Михайло	379	500.00			
Соснінський			Кліпш Іван	464	1,582.58	Вейлек Дорота	150	500.00			
Стефан	21	500.00	Охотка Дмитро	192	300.00						
Халапчук			Альбрехт								
Григорій	150	50.00	Константин	208	200.00						
Сас Павло	276	158.82	Зорян Іван	70	200.00						
Вілюс Василь	58	702.85	Козоніцький								
Дуліш Дмитро	277	200.00	Павло	441	200.00						
Дугута Франк	81	163.34	Рура Іван	207	200.00						
Антонія			Пелеш Іван	473	590.50						
Микола	396	307.59	Муневич Антонія	375	252.00						
Козак Семен	332	485.27	Смйт Гея	20	66.67						
Гроховальський			Вітолицький								
Стефан	321	681.92	Василь	220	250.00						
Штосар Стефан	217	604.82	Бадан								
Тесля Іван	99	441.91	Катерина	159	200.00						
Колодницький			Гнатук Теодор	122	250.00						
Теофіл	81	700.00	Деяченко Анна	432	250.00						
Войко Сень	213	170.40	Майстрів Ілія	147	599.80						
Дуліш Іван	56	230.50	Плат								
Потопчук Лука	349	111.50	Константин	234	700.00						
Подолік Гелен	39	200.00	Козар Іван	351	271.63						
Семенович			Шілак Василь	323	250.00						
Григорій	69	800.00	Фусак Микола	382	553.00						
Венс Василь	384	85.57	Кузь Юрій	441	501.00						
Гуральчук			Гребар Якіс	389	800.00						
Паладя	326	250.00									

Разом Сирітські і Опікуничі Фонди				\$ 77,550.21
Висотки				\$ 116,714.47
На 31-го грудня 1976 р. остало в Сирітських Фондi				\$ 183,264.77

В Сирітських Фондi є депоновані всі гроші з Посмерт-ного Фонду, що не належать як допомоги для дітей і осіб, правно некомпетентних не надбавання тих же, але які впро-довж трьох місяців від дня припадаючої виплати не на-становили, заведбали настановити, або не хотіли на-становити опікунів до відбавання допомог, до яких вони уп-равнені.

Посмертну заповітку з Сирітського Фонду виплачують-ся спадкоємцi повнолітньому, котрий докаже метрику у-родження, або іншим правним документом, свій повні-лік. Всі повнолітні спадкоємці повинні посаторжувати сво-єсправу за посередництвом Відділi УНСоюзу.

Павло Плішка виступить...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

в операх „Анна Болена“ Доніцетті, „Пуритани“ та „Норма“ Белліні (всі для фірми ABC Рекордс, випущені 1973-74, теж на касетах та на 8-смужкових „картриджах“). У 1976 р. фірма Колумбія випустила перший запис опери „Сід“ Массене, в якій П. Плішка виконав роль Дон Дієга. В році 1977 та сама Колумбія випродукувала знову ж перший запис опери „Гемма ді Вергі“ Доніцетті, де П. Плішка інтерпретував партію Гвідіо. Наведена інформація є лише дуже малою частиною сучасного шляху молодого артиста-співака, якому щаслива доля призначила діяти до вершин музичного мистецтва.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНІ

УНСОЮЗУ!

Організуємо

24-ДЕННУ ТУРУ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ ДО ІСПАНІЇ ТА МАРОККО

(Включаючи Сеговію, Толедо, Севілью, Гренаду, Мадрид, Рабат, Маракеш та Фез)
Від'їзд з Нью-Йорку 23-го червня 1978 р.
Поворот — 18-го липня 1978 року.
Вік учасників від 18-го року життя.
Кошти — \$775.00 від особи.
Пrelімінарні зголошення приймаються до кінця січня 1978 року.

Д. Ліщинський — (201) 763-1165 або
Д. Кордуба — (201) 763-6913

83-й Відділ США в Нью-Йорку

запрошує Вас і Ваших Діточок на

ЯЛИНКУ

в неділю, 15 січня 1978 р.,
о год. 2:30 по пол.

Зал школи св. Юра
215 Схід 6-та вул. в Нью-Йорку

В програмі сценка — „Різдвяний Сон“
Гри — Забави — Несподіванки
Буфет в заряді ВП. ПАНЬ
Вступ: діти — \$1.00, дорослі — \$2.00.
Побажаний вишиваний одяг для дітей.

ПРЕДСТАВНИКИ ЗОРГАНІЗОВАНОЇ ГРОМАДИ ВІДВІДАЛИ ІСРАРХІВ УКЦ У ФІЛЯДЕЛЬФІ І СТЕМФОРДІ

АВДІЄНЦІЯ У МИТРОПОЛИТА КИР ЙОСИФА У ФІЛЯДЕЛЬФІ

Філядельфія. (І. Сковичас). — Впродовж Митрополит УКЦеркви в ЗСА Кир Йосиф, в присутності о. шамбеляна Роберта Москаля, канцлера Митрополіт, прийняв 22-го грудня м.р. на односторонній аудієнції Управу Філядельфійського Відділу Українського Конгресового Комітету Америки в складі: проф. д-р Петро Стерчо — голова, д-р Ярослав Бернаді, інж. Михайло Ніч, мгр Іван Сковичас, д-р Микола Ценко й Роман Савчак — заст. голови.

Митрополит привітав проф. П. Стерчо від української організованої громади, заявляючи повну її співпрацю і пошану. Він сказав м. ін., що життя-буття українського народу впродовж історії так пов'язане з Христовою Церквою, що дія загальної - громадського розвою і розквіт Церкви завжди проходили в тісній співпраці. Це розуміють наші вороги, які все стараються відірвати у найсильніше місце українського народу, переслідуючи Церкву, бо це одночасно і знищення українського народу у всіх ділянках його життя.

На новому місці поселення в Америці вже від сотні літ українці дорожили своєю Церквою, зберігаючи прекрасний свій обряд і всі ці скарби, що віками пліскались нарід у рідній Церкві. Саме священники були першими ініціаторами й іспираторами українського громадського життя на цьому континенті. Церква була тут остовою українського народу й берегла надбання його духовності. Тому українська громада вважає свого Митрополита не лише церковним достоянням, але також своїм національним духовним провідником і заявляє повну співпрацю для розквіту Церкви й добра українського народу. Інформуючи про бажання працювати в Україні, зокрема про рочище відзначення 60-х роковин проголошення Української Держави 22 січня 1918 р., просив Митрополита про благословення й участь. На закінчення привітання побажав Митрополитові з надходящими Різдвяними Святами щедрих Божих ласк і кріпкого здоров'я.

Митрополит подякував за привітання і приобіцяв, що з нагоди роковин 22-го січня відслужить Божественну Літургію й особисто візьме участь у врочистому Бенкеті, який УККА організує.

Після того відбулася довша розмова, в якій поінформовано Митрополита про наше громадське життя, а зокрема про корисну працю УККА. Митрополит живо цікавився всіми проявами громадського життя, нашими успіхами й недомоганнями; запитував про окремі справи нашого громадського життя, щоб почити думку й опінію присутніх. Ці питання свідчать, що Митрополит орієнтується у нашому громадському житті, бо так самі питання, як і справи, про які запитував, вказують, що він не лише належно поінформований про загальний стан, але є в курсі справ, а навіть поділі нашої політичної чи громадської думки на поодинокі проблеми. Реасумуючи нашу розмову Митрополит підкреслює, що тільки в об'єднанні всіх громадських сил, спільним хотінням і дією наш нарід осягне громадські й релігійні права, які йому належать, й тієї єдності українському народові він щиро бажає. Авдієнцію закінчено святочними побажаннями щасливих Різдвяних Свят.

Дякуючи членам Контрольної Комісії: мгр І. Винник, д-р В. Нестерчук та голова Громадського Суду — адв. Р. Гуглевич. Від імені делегації УККА вітав Владика Василя Й. Лисогіра, заступника президента УККА. По привітанні вручив Владик образ Мадонни, роботи Б. Божемського, на сфолоні першої візиту у Владика Лостена. В зустрічі взяла також участь пані М. Лисогіра.

Від імені Комітету Об'єднаних Організацій міста Нью-Йорку вітав Владика мгр І. Базарко. Він побажав йому щасливого Нового Року, а в день ім'янин кріпкого здоров'я в праці на користь нашої Церкви і українського Народу.

Від імені Церковного Комітету в Нью-Йорку, що займається будовою нової церкви св. Юра, зложив побажання Владикі його голова адв. Р. Гуглевич.

Владика був зворушений привітаннями, дякував за них, бажаючи всім також щасливого Нового Року. При перекладі, якою Владика гостин делегації, продовжувалося розмова.

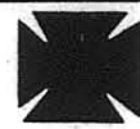
В делегації з Нью-Йорку взяли участь: о. д-р В. Гавліч, парох церкви св. Юра, голова Комітету будови нової церкви св. Юра адв. Р. Гуглевич, адв. Ю. Волинський із дружиною Любою, яка репрезентувала США і Український Музей, радник Б. Ластовський, п-ні Ірина Куровська (Плест), Корнель Василіс (СУМА), п-ні Д. Степанко (ОЖ ОЧСУ), Михайло Лучов, М. Гузар і П. Свідники (репрезентанти Українських Католицьких Ветеранів), д-р В. Вереш (Карпат-

БАЖАННЯ ЧИ ОБОВ'ЯЗОК

(Закінчення зі ст. 2-ої)

справу, кожний навіть переобтяжений день — присмий. Якби ті, що ніде не приймають участі лише живуть для себе та захоплюються хоч трошки, хто все це організовує, а в кожному середовищі українського поселення є такі й такі, не сиділи б наші письменники на своїх рукописах, а малювали на своїх картинах, а каси УНФонду мала б більше грошей, тоді б наша репрезентация між чужинським світом була б активніша й ефективніша. Пам'ятаймо, що очі наших братів і сестер — мучеників в Україні звернені на нас! Не посилки, якими ми збагачуємо соювськє скарбницю, рятують Україну і її нарід, а кожний долар вложений в залізний фонд боротьби проти зайців, що наклали руку на вільність українського народу. Думаймо і добре думаймо!

Міннеаполіс, Міннесота,
2 січня 1978 року.

Ділимося сумною вісткою, що 3-го січня 1978 року, несподівано, відійшов від нас у Вічність, проживши 84 літ

бл. п.

АЛЬФРЕД ОМЕЛЯН КОЗАК

СТАРШИНА УКРАЇНСЬКОЇ ГАЛИЦЬКОЇ АРМІЇ, КАВАЛІР ХРЕСТА СИМОНА ПЕТЛЮРИ, головний адміністратор журналу „Лис Микита“, бувший інспектор „Карпаті“ у Львові, головний радник СУК „Провидіння“, голова „Сокола“ і редактор „Стрийської Думки“ в Стрию, один з перших директорів „Маслосоюзу“ в Стрию, член багатьох Товариств та організацій колись в Україні, як і тепер в Америці.

ПОХОРОН з церкви св. Івана Хрестителя в Детройті, Міш.
Горем прибиті:

ЮСТИНА — дружина
ЛЕВКО І ЛЮБА — син і синава
ІГОР І ЗІРКА — син і синава
ЕДВАРД І МАРИЯ — брат і братова
ОЛЬГА та АНТІН ПАХОЛОК — сестра і швагер
БОГДАН І ДАРИЯ — брат і братова
ВОЛОДИМИР — брат у Німеччині
Сім внуків і один правнук, як теж численна дальша і ближча Родина в Америці, Канаді та в Україні

ПОДЯКА

5-го листопада 1977 р., відійшла від нас наша Найдорожча ДРУЖИНА, МАМА І ТЕЩА

бл. п.

ЯРОСЛАВА ГУБЕРНОВИЧ з дому БУЛА

Щиро дякуємо Приятелям і Знайомим, що відвідували Покійну під час її довгої, тяжкої недуги. Дякуємо Всечеснішому о. Христові за церкву св. Юра за відвідини в шпиталі і уділення Найсвятіших Тайн. Дякуємо Всім, що взяли участь в Панахиді і похоронах, а також за квіти, пожертви на Служби Божі і добродійні цілі.

Паням Ірені Гошовській і Мірі Білан дякуємо за прощальні слова після Панахиди.

Дякуємо Всечеснішим отцям Андрейчуків і Хмиларів з церкви Чесного Хреста в Асторії за відправлення Панахиди і похоронів.

Хай Бог винагородить Вас Всім здоров'ям і добром за Ваші вислови співчуття і поміч у нашому великому смутку.

Муж — ПЕТРО
Донька — ЛІДА з мужем СУШІЛЕМ
Донька — ЗЕНА
Син — БОРИС

Ділимося сумною вісткою, що 1-го січня 1978 року, померла на 76-му році життя, наша Найдорожча МАМА

бл. п.

АННА МАТРАЛЬ з дому БІЛИК

ПАНАХИДА була відправлена 2-го січня 1978 року в похоронному заведенні П. Ярем.

ПОХОРОН відбувся 3-го січня 1978 р. з церкви св. Юра на цвинтар Fairlawn Memorial, New Jersey.

Щиро дякуємо Всім, що взяли участь в похороні.

В Горю і смутку:
дочка — ОЛЬГА ГІРНА з мужем ІВАНОМ
Дві сестри з родинами в Україні
Родина МИЦАКІВ
кузен — ЮРІЙ ТАРНАВСЬКИЙ зі сном ЄВГЕНОМ

В ПЕРШУ
БОЛЮЧУ
РІЧНИЦЮ
СМЕРТІ
мого ніколи
Незбутнього
МУЖА, СИНА
і БРАТА

бл. п.

ПЕТРА ЛУЦИКА

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА

в Нью-Брітен, Конн., 13 січня 1978 року

а в неділю, 15-го січня 1978 року

буде відправлена

ПАНАХИДА

в Православній Церкві

св. Володимира в Гартфорді, Конн.

Просимо Знайомих про молитви за душу Покійного.

Горем прибиті:

дружина — ЮСТИНА
МАТИ, БРАТИ І СЕСТРИ

Замість квітів на могили

бл. п. д-ра Олександра Сушкового

бл. п. о. крилошанина Івана Прокоповича

на Українській Науковій Інститут в Гарварді

200.00 зложили

Софія і Ярослав РОЖАНКОВСЬКІ

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ

бл. п.

ЄВДОКІЙ МИХАЙЛІВНИ КРАТ

буде відслужена

ПАНАХИДА

в неділю, 15 січня 1978 р., по Сл. Божій

в Українській Православній Катедрі

Св. Покрови в Савтфілд, Міш.

Просимо Друзів і Знайомих помолитися за душу Покійної.

Родина

Карпатський
Лещетарський
Клуб

повідомляє та запрошує Українських Лещетарів та Українські Лещетарські Клуби взяти участь у

ЛЕЩЕТАРСЬКИХ ЗМАГАННЯХ

за чаші уфундовані членами
Карпатського Лещетарського Клубу.

Змагання відбудуться

в суботу, 14-го січня 1978 року
у Highmount Ski Area, Rt. 22, N.Y.

Год. 9:30 ранку — Реєстрація змагань у п. Андрія Стеця.

По реєстрації — Змагання у слідуючих вікових групах:
хлопці — дівчата 9-14 р.; юнаки — юнячки 14-18 р.;
мужчини — жінки 18-40; сеньйори — сеньйорки 40-60.
Год. 6-та веч. — НОВОРІЧНА ЗУСТРІЧ-МАЛАНКА на СОЮЗІВЦІ.

Традиційна вечера, роздача нагород та ЗАБАВА при ОРКЕСТРІ.

Кімнати просимо замовляти безпосередньо в Ukrainian National Ass'n Estate

Soyuzivka

Kerhonkson, N.Y. 12446

Тел. (914) 626-5641 УПРАВА КЛК

КАРНАВАЛОВИЙ БАЛЬ

Хору „Дніпро“ в Клівленді, Огайо

ПРЕЗЕНТАЦІЯ ДЕБЮТАНТОК • МИСТЕЦЬКА ВИСТАВКА

Субота, 4 лютого 1978 р., год. 9-та веч.
Michaud's Town'n Country, Grand Ballroom
16808 Pearl Road, Strongsville, Ohio

Субота, 14-го січня 1978 року
Година 9-та веч.
Аудиторія школи св. Юра
215 Схід 6-та вул., Нью-Йорк, Н. Й.

2-ий Відділ ООЧСУ і Осередок СУМА ім. ген.-хор. Т. Чупринки в Нью-Йорку

влаштовують

НОВОРІЧНУ ЗАБАВУ — МАЛАНКУ

в програмі — Новорічні побажання голів вищезгаданих організацій.

Український Спортивний Клуб в Нью-Йорку — влаштовує

ТРАДИЦІЙНУ МАЛАНКУ

Субота, 14-го січня 1978 року
Початок години 9-та веч.
Зал Українського Народного Дому
140 Друга Авеню в Нью-Йорку

Оркестра „Темпос“ Стрій вечірній
Зголошення дебютанток прийматиме п-і ОЛЯ КАЛУШКА,
тел. — 886-3340 до дня 22-го січня 1978 р.
З огляду на простору залу — столики не резервуються.

Грас популярна оркестра
„ОГО“ О. Головацького

Столики замовляти в Осередку СУМА, (212) 473-3467
Сердечно запрошуємо Українське Громадянство і Молодь м. Нью-Йорк й околиці.

Грас оркестра „Водограй“
Буфет в заряді Пань

Проситесь резервувати столи в домі УСК-у, 122 Друга
Авеню, між 7-ою і 8-ою вулицями в Нью-Йорку.
Телефон УСК-у: (212) 475-1340

Вони не дикуни, а крім того ми прибуваємо як приятелі... Причали ось туди, Доне!